RESLJEVA 12

GLASILO UČITELJIŠČNIKOV LJUBLJANA

1962

4. LETNIK ŠT. 2

BEG PRED RESNICO

Belo platno vzbuja v Tjaši občutek praznine, občutek nečesa globokega, kar mora izpolniti slika in ljudje, ki bodo zaživeli na platnu in bodo stopali po potek svojega hotenja.

Slika tednika je odbrzela mimo in pustila v gledalcih blede misli. Slike pač zblede in izginejo. Mnogo bolj je zanimivo nekaj toplega, vrčega, ki se bo vsak čas odigralo na belem filmskem platnu.

Tjaša je gledala. Poleg sebe je čutila postavo, ki ni vedela, kako strahotno se je v njenem srcu od trenutka do trenutka stopnjeval nemir.

Svetlolasa Marija na platnu, v šolski knjižnici v Zaltanovem kabinetu, v njegovem objemu. In Marija ve, da laže, ni zvesta svojim načelom, ki jih posreduje učenkam 8. razreda. V zasebnem življenju dela vse drugače. Zaltanu, njegovi ženi in hčerki razdira toplo zavetje doma. Ni zvesta sama sebi.

Tjaša vidi bežečo Marijo, ki kljub vsemu le žrtvuje svojo ljubezen in odhaja kot junakinja daleč v tuji svet. Vidi v Mariji samo sebe. Čuti, da tudi ona odhaja. Ne, ona je že odšla od Branka, ki jo ljubi kot Zaltan Marijo. Toda Branko ostaja, a Tjaša se vrača k osebi, ki sedi poleg nje. Večer je za nekaj ur pregnal dan in siva, ledenohladna megla ga je ovila.

"Mar sem res to, kar je bila Marija? Ne, ni res!"

Tjaša sedaj spi. Danes ne sanja. Njen topli, mehki obrazek je miren v pokoju potrebnega spanja. Ura tika taka na steni in poje svojo neumorno pesem: "Tjaša, Tjaša, stori nekaj. Ne dovoli, da bo tvoja ljubezen kot Marijina - na razpotju. Ne dopusti, da te uspava. Ne poj več pesmi VRNI SE. Naredi pot in ne razpotje in reci Branku: 'Vrni se, saj ni nikoli prepozno'". Tjaša pa spi in ne sliši, kar ji pripoveduje čas. Ona ne čaka, izogiba se svoje sreče, beži pred njo in pred samo s seboj.

Dan se prebuja in razganja meglo. Noč izginja in prepušča prednost dnevu. Tjaša bo doma prav taka, kot je bila včeraj. Beži

pred resnico, izogiba se njega in njeni pogledi so hladni. Iščeta rešitev in jo pričakujeta?

"Čemu ta dva mlada človeka bežita pred ljubeznijo in resnico? Zaradi preteklosti in sedanjosti, ponosa in premagovanja?" se sprašujeta ura in čas.

Jana

P R I J A T E L J A

Na ulice je z vso silo pritiskala vročina. Prometni miličnik v beli obleki se je, kot snežni mož v soncu, potil na križišču in skušal urediti to peklensko mešanico prometa. Brnenje motorjev se je mešalo s cviljenjem zavor in dušečo vročino julijskega dne.

Skozi odprta okna je lil šop svetlobe in sušil moker pod. Katja si je z roko otrla znojno čelo in stresla svojo drobno glavico s kratkimi laski. Bila je podobna modrookemu fantiču iz divjine. S počasnimi koraki je krenila k vratom, jih odprla in iz predsobe je v kuhinjo zaplaval vonj po hladu in olajšanju. Pogled ji je šinil preko verande, preko ulice v hišo, kjer se je na oknu tretjega nadstropja grela tigrasta muca in leno mežikala v divje vroče sonce, ki je potovalo h kulminaciji.

Pod v predsobi je zaškripal. Le kdo bi prihajal prav sedaj. Katja se je obrnila in v trenutku, ko je njen pogled objel prišleca v predsobi, so zdrvele skozi njene možgane misli s strahotno naglico. - "On, prav on, ki je v predsobi, in sedaj prihaja k meni, on... V kratkih hlačah, zagorel in zame še vedno tisti kot junija. Le kaj išče? Saj ga sovražim! Oh, ni res! Če rečem to, lažem sama sebi. On, prav on, ki ga neizmerno ljubim, in njegova slika... Saj ni res, in vendar je res tu pred menoj".

Misli so brzele skozi njene možgane kot vihar, ki se nikoli

ne umiri. Glas se ji je utrgal nekje v globini: "Ti si, Vojko, ti, le kako si prišel?"

"Da, prišel sem, pogledat, tako..., no, tako, kaj delaš?"

Kaj je bilo v njegovem glasu, ni mogla spoznati. V vsej njegovi podobi, v vsem je bilo pač zanjo nekaj čudežnega, nekaj, česar ni mogla razumeti, kaj šele spoznati. Bil ji je hkrati najbližji in najbolj tuj.

Vojko je kdaj pa kdaj za trenutek obmolknil, kot da bi iskal besed za razgovor, kot da bi brskal po spominu.

Muca onstran ulice si je leno ogledovala jasno nebo in seveda ni premišljala, kaj se pogovarjata mlada človeka, kajti muce gotovo ne premišljujejo o ljudeh tako, kot ljudje o sebi. Pomenkovala sta se, a nista vedela drug za drugega. Med njiju se je postavila nesluteno velika skrivnost, za katero nista imela moči, da bi jo podrla.

"Govori, govori, reci vendar nekaj, nikar ne molči, ko vidim, da se spet žalostiš in gledaš v tla," je kljuvalo v njenih možganih. On pa, kot da bi bil nem; zrl je v tla in iskal, kaj se ve česa.

Za trenutek ju je stik rok združil.

"Pa vsaj prijatelja ostaneva, saj je to morda več, kot...!"

"Da, več kot...!"

"Ostaniva prijatelja, prijatelja," so odmevali koraki, ko je odhajal! Ne, ni odhajal, bežal je pred njo in pred samim seboj.

"Prijatelja, prijatelja," poje veter obema, ko se izogibata drug drugemu in odhajata vsak dan po ulici, po orumenelem listju jeseni. Ona ne ve zanj un tudi on ne zanjo.

Jana

Andrej Mihevc

D E K L I C I

I.

Dekle, ki zalivaš rože na oknu,
Ti poslušaj mojo simfonijo,
Ki se izgublja v pesku
Pod Tvojim oknom.

Poslušaj jo, ker v njej govorijo
vetrovi, umirajoči ob poti.
Trnje jim zapira pot.

Daj, dekle, reši mojo
simfonijo in ji prilij vode
iz svoje kanglice.

Simfonija moja se zaganja
v Tvoje okno...

II.

Senco Tvoje postave sem videl
v svojih očeh.
Stala si na vratih,
Jesen ti je nosila v naročje
počrnele liste ...
... Potok tiho ovija noč v svojo
past ....

Mar si bila res sama
v tem pošastno tihem večeru?

III.

Vrt se ovija v poslednji
plašč leta.
Poglej me! Kot pastir
svoj zaklad čuvam jaz cvetlico,
ki se še upira
prijemu hladne veje.
Dež uspava gorske zvezde.
Tvoj smeh je sladak
ob nevidnem poljubu ...

VII.

Ko te pričakujem, mi nekdo
prepeva arijo.
Moji cvetovi venijo na oknu.
Šla si mimo velike
stolpnice, se smehljala
polizanemu fantu, nisi me
niti pogledala!
Oči so hitele za teboj.
Nekdo me je odrinil s poti,
da sem pal v obcestni jarek.
V daljavi pa so se svetile
rjave oči popoldneva ....

Mark Weber

P O M L A D

Počasi, lahkotno
stopam v pomladni čas,
ki se bliža od gore meglene,
prehaja njive, vrtove ter travnike,
katere zgodnja jutranja svetloba
prebuja iz dolgotrajnega spanja.

Na vrtovih, tratah
drevesa so odcvetela;
med nami je vsklila nova ljubezen,
ki v tej prihajajoči pomladi
in v blesteči zarji večernega sonca
prihaja vedno, še vedno počasi,
počasi.

ODKRITJE "PRAVE LJUBEZNI"

Nekoč /začne naj se kot v pravljici/ ga je srečala na cesti. Pogledal jo je in tudi ona njega. Že ji je bil všeč in hotela ga je spoznati. Po naključju sta se spet kmalu srečala in v njej je vzplamtela "globoka" ljubezen. Zvrstilo se je nekaj razburljivih sestankov. Hitro je prišel zadnji sprehod, na katerem se je že dolgočasila. Obrnila se je in odšla. Kratko je rekla, da ga ne mara in konec je bilo "globoke" ljubezni. Ko se je vračala s sprehoda ... pa kaj bi spet ponovili isto zgodbo. Opis naj bo krajši: princeska je spet srečala kraljeviča in ga spoznala za svojega doslej največjega prijatelja. Ljubila ga je, kot še nikogar. Ljubezen pa je imela nesrečen konec. Prišel je drugi kraljevič in prvega premagal.

Mnogo podobnih pravljic je spremenjenih v rasnične zgodbe z žalostnim koncem. Vse pa se zlivajo v eno samo veliko tragedijo, ki ostane največkrat neodkrita. Najglobjega, iskrenega čustva, tistega, ki mu je v našem časopisu namenjenih največ lepih besed, ni zaslediti. Zatrto je bilo brez usmiljenja.

I. M.

P I S M O

Že Cankar je dejal, da človeka k pisanju zapeljejo navadno politične in literarne "oslarije" - da si v tem ohladi srce; pa ne zameri, če Ti, dragi "nekdo", posvetim nič boljšega kot je resnica - čeprav je ta včasih grenka.

Vem, sreča je kot steklo: ko se najbolj zablešči, se razbije, in ko je za žensko ljubezen že cela zgodovina, je zate "nekdo" bila komaj povest.

To so same domislice, ki so pa še vedno aktualne - ne pozabi.

Naj nadaljujem povest ... Poznava jo. Le s to razliko, da si jo Ti ne upaš naglas izreči.

Sicer pa, če sva že pri domislicah ... saj res: najhujše v življenju so zamujene priložnosti. Ne zamerim Ti, če si jih izkoristil. Dobil si svoje - ni bilo zaigrano - prevaral komaj rojeno ljubezen in zabrl v njej še poslednje upanje.

Da se ni tedaj Tvoja sebična duša uprla dolgočasju? Morda si pa res še premlad, da bi mislil na ljubezen?!

Toda Tvoje vabljive besede, obljube, hrepeneče želje ... same laži, s katerimi si omamljal prepojeno dušo: čigave so?

Torej si postal genij in izpolnil tisto, česar nisi obljubil?

Čudoviti "nekdo" si! Nekateri, ki so Ti verjeli, bi Ti rekli: "Občudovanja vreden Tartüffe!"

Ne bom postala Medeja in ne bom se maščevala nad vse ljubljenim Jazonom.

In če sem med prevaranimi tudi jaz, ne čakaj na najlepši izraz človeškega značaja in plemenitosti, na besedo: oproščam!

Anka

Otmar Repovš

Iz cikla otroških pesmi

I.

JAKOVA NESREČA

Kolovrati mali Jaka
tam po gozdu brez poti.
Za drevesom škrat ga čaka
in hudo predse strmi.

Pride Jaka do možaka.
Ta ga zgrabi za pete.
"Jaka, čakaj - ni koraka!"
de hudobni škrat smeje.

Prekopicne korenjaka,
ga zgrabi za lase.
Vleče ga tja do vodnjaka,
ki ta hip pokaže se ...

Dvigne ga na rob in butne.
Joj! Glej, Jaka že leti!
Potlej dol na dno štrbunkne ...

Au! Tu Jaka se zbudi
pred posteljo se s celimi kostmi.

II.

URA PRIGANJA IN SVARI

"Tik-tak-tok!
Tik tebe zdaj skočim!
Tak te poprimem!
Tok! Te udarim!

Tika-toka-taka,
čas te ne čaka.
Čuvaj se Jaka,
uči se, uči se, uči!

"He, prazno bahanje!
Le skoči, če moreš!
Udari, če hočeš,
staro stokalo!

"Oh, juj, tik-tak,
da sram te ni, sram!
Jaka, ne bodi bedak,
s časom te bom prekosila!

Prekosila, tik-tak:
merila ure, merila dneve,
a ti boš ostal le bedak,
če v vzgled si lenuhe boš stavil!

Tik-tak-tok,
poslušaj me Jaka,
poslušaj otrok!
Ne boš se nikoli kesal?

Tik-tok-tak!
Tik tebe bodočnost!
Tok časa te skuša;
tak čuj me, tak čuj me že Jaka!"

Erna Šušteršič

NA USKOVNICO

Prebudilo nas je lepo zimsko jutro v planinah. Mogoče tudi mraz, ki je vstrajno prodiral skozi špranje v sicer prijetne sobice v domu na Uskovnici. Po idealnem zajtrku, letanju oziroma iskanju vezi in nervoznem pripravljanju opreme smo odšli, največkrat v zadnji minuti, na zborno mesto. Že po nekaj korakih smo, me dekleta ugotovile, da smo si zaman skoraj pol ure urejale pričesko; pihal je namreč močan veter. Hočeš, nočeš so morale kape in rute na glavo in - nasvidenje pričeska! Na zborno mesto smo se pripeljali /seveda ne vsi/ v sigurnem, nizkem smuku, oziroma bočnem drsenju, bolje rečeno, drsenju po bokih. Nato seveda krohot iz fantovske vrste, ki nam je močno obarval lica.

Odhod na teren je bil videti precej smešen, vendar za nas začetnike nič kaj prijeten, ker nam je bilo napoti nemalo hribčkov in kotanj. Seveda smo se "vsi" zavedali pravila: Vaja dela mojstra. Lahko si mislite, da se je naša vožnja skoraj vedno končala z ugotavljanjem trdote snega, včasih celo zemlje.

Kosila so bila izvrstna /na svoj račun so prišli tudi najhujši lakotniki/, nato do popoldanskega zbora lenarjenje in spet: veselo na delo! Smeha in opazk seveda tudi popoldne ni manjkalo. Nasprotno! Ko sem na primer vozila plug po zame precej strmem terenu, so se mi smuči prekrižale in zarila sem se z glavo v sneg. Med glasnim krohotom pa še vprašanje: "Hočeš ugotoviti tudi okus?"

Sicer pa so bili rezultati kar zadovoljivi - bilo je celo nekaj počenih hlač in zvitih nog in rok. Nevarnejši je bil le zlom Markove - smučke! O zlomljenih srcih pa ne bi pisala, ker je bila razsvetljava preslaba. Tudi naša prizadevna fotoreporterja /uganite, kdo sta bila!/ nista mogla zabeležiti kaj takega!

Večeri so bili vedno najbolj veseli. Navadno so ob večerih čudežno ozdraveli tisti, ki so bili čez dan poškodovani ali naveličani padanja. Marsikdo od fantov je med plesom s težkimi čevlji stopil dekletu na nogo, vendar se to ni štelo k težki poškodbi in je s plesom nadaljevala. Sicer pa, saj smo imeli zdravnika, ki pa je, mnogim na žalost, zdravil samo zunanje rane, "notranjih" pa ni niti pogledal.

Mnogo prehitro je minilo deset veselih dni, katerih se bomo znova in znova spominjali.

Milan Jeran

POT DOMOV

Pravijo, da mora tisti, ki kaj piše, najprej napisati uvod in v njem povedati, o čem bo pisal. No, ker se tudi jaz s tem strinjam, Vam povem, da bom tu opisal svojo pot domov. Pa pričnimo!

Ljubljanski "štačjon", veleznan in vedno spoštovan. Črne sajaste lokomotive rohnijo semtertja po tirih in zastrupljajo zrak s kilogrami ogljika in žveplovega monoksida in dioksida,

oddajajoč pri tem krvniškem, a humanem delu piske in rezgete s frekvenco okoli 7ooo - 8ooo nihajev v sekundi. Da se ne bi zadušil, švignem na Kamničana /ga morda kdo ne pozna?!/ in se vsedem na sajasto klop pri sajastem oknu. Tu je sploh vse sajasto: okna, klopi, prtljažniki, vagoni, postaja, železničarji in vsi potniki od prvega do zadnjega /da jedač in pijač, ki se dobijo v kolodvorski restavraciji, sploh ne omenim!/.

V nekaj minutah je kamničan nabit kot sardine v škatlici. Odhod ima ob 14^{2o}; sedaj je ura že nekaj čez tri, pa se še vedno ne premakne. Veste, pa se ljudje sploh ne razburjajo več!

Da vam povem, kaj se je zadnjič zgodilo!

Vlak je imel samo deset minut zamude, pa so postajenačelnika poslali v umobolnico, ker so mislili, da ni pri pravi, kajti vlak je imel samo lo minut zamude in ne pol do ene ure, kot običajno. Vlak se je premaknil. Sunkovito, da je nekdo udaril z glavo ob zadnjo steno vagona in zajavkal kot maček. Toda kakor hitro se je vlak premaknil, se je tudi vstavil. Spet sunkovito, a za spremembo je nekdo na sprednjem delu vagona preizkusil trdoto desak. In tako se navadno nadaljuje vso vožnjo. Iz tega so ubogi potniki že sestavili neke vrste tekmovanje. Kdor večkrat udari z glavo v deske, zmaga.

Naj vam te grozote na kamničanu še opevam? Naj kaj povem o krematorijskem zraku v vlaku, nasičenim z alkoholnimi in amonijakovimi hlapi, cigaretnim dimom itd. itd.? Naj govorim o pohojenih kurjih očesih, uničenih čevljih, nezavestnih, ki niti po tleh ne morejo pasti zaradi gneče, o komolčarjih, "kondukterjih", ki v najhujši gneči zahtevajo vozne karte in rijejo med oznojenimi telesi z enega konca vagona proti drugemu koncu? Ne, ne bom vam pravil o teh grozotah, ki jih niti najglobja dženerna ne premore.

Skratka, srečen sem, ko me v Jaršah izstrelijo iz vagona na postajo in se zaletim ko torpedo v kup premoga sredi postaje.

Dosti o tem.

Lahko bi napisal cel roman o teh poteh domov, toda prostor ne dovoljuje takega razkošja. Narediti moram še zaključek, ki pa takole izgleda: Niti svojemu najhujšemu sovražniku ne privoščim ene same vožnje s kamničanom. Kdor ni po naravi že odporen, bi izdihnil pri prvi postaji.

POGOVOR S SODELAVCI

I.M. - Odkritje "prave" ljubezni -
Uvod tvojega sestavka smo izpustili, saj je veljal bolj uredništvu kot bralcem. Upam, da se strinjaš!

Jana - Prijatelja - Beg pred resnico -
V obeh tvojih prispevkih se pojavlja skoraj isti problem dveh mladih. Zamisli se nad objavljenim tekstom in ga primerjaj z rokopisom! Svojemu stilu pripovedovanja prilagodi izražanje misli oziroma zgradbo stavkov. Tekst dobro obdelaj, logično razporedi misli in ne bodi dolgovezna!

Šerli Mojca - Sanje -
Misel tvojega sestavka je prijetna. Toda zdi se mi, da ti ta način pripovedovanja ne gre prav od rok. Verjetno bi v drugačnem stilu laže razvijala svoje sposobnosti. Rada bi se pogovorila s teboj ustno - seveda, če to želiš. Prispevka ne bomo objavili.

Dule - Svet -
Vtis imam, da si svoj sestavek napisal na hitro, brez premišljenega pregleda. Tudi humoristični sestavki zahtevajo določene odlike. Pripovedovanje je včasih dolgovezno, drugič spet preskočiš logično nit, ki naj bi povezala dve misli. Če hočeš, ti prispevek vrnem in se ob njem pogovoriva; saj ne gre zametavati tvoje humori-

stične "žilice". Prispevka ne bomo objavili.

Meri - Sreča v nesreči -

Tvoje pripovedovanje je prijetno, vendar včasih polno naivnosti. Posebno konec sestavka je preveč idealiziran in že večkrat rabljen. Prispevka nismo objavili. Izpolnjuj svoje sposobnosti!

Ostalim bomo odgovorili prihodnjič!

V prvi letošnji številki glasila mladine TŠC iz Kranja - MEZLAN- in v 6. štev. lanskega letnika Resljeve 12 sta izšli črtici Ni bil tak ... s podpisi različnih avtorjev. Jezikovno in slogovno sicer nista enaki, vsebinsko pa. Uredništvi obeh glasil menita, da naj prizadeti avtor sam v sebi pošteno ugotovi svojo napako, istočasno izražata obe uredništvi svoje prepričanje, da tak način ni vreden mladinca in ne spada v mladinske liste; pozivata pa dijakinje in dijake obeh šol k sodelovanju - prva oblika tega naj bi bila izmenjavanje glasil.

Uredništvo - Resljeva 12 - Ljubljana
Uredništvo - Mezlana - Kranj

IMAMO NEKAJ, KAR SE NE DA NADOMESTITI - MLADOSTNI POLET

Tito

SEDMI KONGRES LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE KONČAN

Največji mladinski dogodek letošnjega leta je končan. Industrijski center Gorenjske Kranj, je sprejel čez 500 slovenskih deklet in fantov, ki so smelo reševali tudi take probleme, ki jih v kapitalističnih državah rešuje samo država in njena vlada. Saj pa tudi ni čudno. Kadarkoli se zbero mladi ljudje, pa naj bo na sestanku skupnosti učencev, delavskega sveta, športnega kluba, tribune mladih ali pa na kon-

gresu Ljudske mladine, vedno prevevajo njihove besede kritičen duh, nenehni spopad s starim, čeprav še do včeraj veljavnim, želja po novem in boljšem, po vsebinsko bogatejšem. Zaupana nam je bila velika naloga. Rešujemo jo z vsemi svojimi močmi. Razmišljati smo začeli o sebi, o vsem kar nas obdaja. Nam ni vseeno, kako bomo živeli. Ni nam vseeno, kako bo sočlovek živel. Pomagati moramo pri izpopolnjevanju družbenega sistema, ki bo izoblikovan tako, kot ga bomo mi izoblikovali. Temelji so zdravi, zdrave pa morajo biti tudi mlade sile. Razumeti moramo vse procese. S konkretnimi akcijami in v neposrednem stiku z dogajanjem bomo lahko postali dobri upravljalci v šoli in v podjetju. Prvo, kar moramo poskrbeti je, da oblikujemo mladega človeka. Naloga učitelja bo pri tem še toliko večja. Kongres je nedvomno precej celovito in nazorno prikazal profil današnje mladine in marsikaj zelo konkretno tudi idejne tokove, ki nanjo vplivajo. V razpravi je bila vnovič potrjena stara resnica, da mladina najbolje izraža družbeni sistem, njegove spremembe. Spričo tega je razumljivo, da so se na kongresu največ zadržali na tistih družbenih in političnih vprašanjih, ki so danes najbolj aktualna, kot so delitev dohodka, finansiranje šolstva, strokovno izobraževanje, prilagajanje metod dela Ljudske mladine novo nastalim družbenim razmeram, demokratizacija, itd. In ne samo to. Na kongresu je bila znova poudarjena težnja po že večji samoupravi tako v organizacijah Ljudske mladine, kakor tudi v vseh njenih interesnih oblikah dela. Delitev dohodka po delu prinaša s seboj tudi nekatere pojave, ki so sicer objektivno pogojeni, se jim pa zaenkrat še prepočasi postavljamo na pot. Gre namreč zato, da se ponekod med šolsko mladino hočejo posamezni dobro situirani mladinci, katerih starši imajo navadno visoke osebne dohodke in soliden oseben standard, diferencirati od svojih "revnejših" sošolcev. Ni čudno, da nastajajo v teh ljudeh najrazličnejši kompleksi manjvrednosti. Proti malomeščanstvu se moramo boriti vsi, delu moramo dati prednost in pridnosti, ne pa materialnim dobrinam.

Idejnemu izobraževanju moramo dati še posebno mesto. Le idejno vzgojen mladinec bo danes lahko koristil interesom družbe.

500 mladincev se je razšlo, vsi z eno mislijo, da mladinska organizacija postaja resnična tribuna mladih, resnična šola demokratizma in samouprave.

Po smernicah kongresa naj teče naše delo, strnjeno v skupne napore in žrtve. Brez žrtev pa ni uspehov, to se moramo dobro zapomniti. Mislim, da stavek, ki je bil napisan v veliki kongresni dvorani v Kranju, najlepše kaže, kakšna je in naj ostane mladina. "Imamo nekaj, kar se ne da nadomestiti - mladostni polet.

Jure Gartnar

OBČINSKA KONFERENCA LMS V OBČINI - spodbudna analiza in perspektive za delo mladine

Občinska konferenca LMS-Ljubljana Center je pred mesecem dni pokazala, da vloga Ljudske mladine stalno narašča na vseh področjih njenega dela. Poseben poudarek je bil dan mladini v podjetjih, ki se naj poveže z mladino v šolskih aktivih, s sodelovanjem na kulturnem, športnem, pa tudi ostalih področjih.

Nov način razdeljevanja sredstev po učinku v podjetjih bo dal tudi vse drugačno sliko delavskega samoupravljanja. Delegati - učiteljiščniki so s svojimi bogatimi diskusijami navdušili vse prisotne. Pokazali so, da poznajo situacijo v šolstvu, v organizaciji LMS, v društvenem življenju in na vseh ostalih področjih. Situacija v današnjem šolstvu je izredno zapletena. Finansiranje je problem, ki ga bo morala urejevati komuna sama, z boljšimi ekonomskimi pogoji učitelja pa se bo po mnenju delegatov bistveno izboljšala tudi kvaliteta učiteljevega dela. Poseben poudarek je konferenca posvetila idejni vzgoji mladine. Z novimi oblikami - mladinskimi urami, šolami za življenje in drugimi - bo mladina še bolj pripravljena sodelovati v nadaljnji graditvi socializma. Učitelj bi moral biti v prvi

vrsti kar najbolje pripravljen za vse probleme.

Mladina bi morala aktivno sodelovati tudi v najvišjih organih upravljanja. Zato pa je potrebno aktivno delo vseh mladinskih aktivov, ki jih je danes v občini Center 198. /Mogoče se boste spomnili na lansko leto, ko je bilo Učiteljišče prvo med vsemi aktivi!/

Življenje mladine v domovih je konferenca obravnavala izredno ostro in zahtevno, kajti novi način razdeljevanja sredstev bi gojence, med katerimi je veliko število učiteljiščnikov, zelo obremenil. Prav tako ni bila zapostavljena v domovih vzgoja, kjer naj bi se počutili gojenci kot doma.

Zelo dobre misli so prispevali učiteljiščniki, ki so sodelovali v komisiji za društveno aktivnost mladine.

Nekaj misli iz referata tov. Gartnarja

"Za razvoj telesne kulture ima poseben pomen vloga komune, njena enotna telesno-vzgojna politika. Občinska športna zveza bi morala aktivneje poseči v dogajanje s širših družbenih vidikov. Mladina v društvih in klubih pa bi se prva morala zavzeti za to, da bi društvo izpolnilo vse možnosti, predvsem pa, da bi znalo urejevati notranje probleme."

'Spregovoriti moramo tudi o šolski TU, kjer vidimo dva osnovna problema. Tu je obvezna šolska TU z vsemi svojimi problemi /odnosi, igrišče, telovadnica, kadri, itd./ ter samoinciativna dejavnost v šolskih športnih društvih. Vrednotenje pouka TU ni povsod pravilna, prav tako pa ni v skladu s socialističnimi načeli".

O kulturi v občini je v referatu zapisano /nekaj odlomkov/:

"Ne drži namreč, da mladina danes že apriorij ni zainteresirana za kulturno delo, češ da ima na razpolago že dovolj drugega razvedrila: - kino, gledališče, ples itd. Zakaj tega ne bi mladini nudil že sam aktiv? Namesto predstave v kinu naj bi filmska sekcija našega kulturnega društva združila zabavno stran z vzgojno."

Glede plesov bomo v bodoče morali biti bolj pozorni, ker so se nekateri popolnoma izrodili, in ne čudimo se, da jih ne-

katere šole ne odobravajo, ker so daleč od tega, čemur pravimo kulturni ples. V bodoče bi morali v vseh šolah uvesti sistematično plesno vzgojo.

Iz diskusije - Dušan Kaplan:
"Najprej si poglejmo, kakšno naj bi bilo kulturno društvo, kakršnega bi si vsi želeli.

Člani društva naj bi bili vsi mladinci šole ali podjetja. Zbirali naj bi se v klubskih sobah, kjer bi prirejali razna šahovska tekmovanja, literarne večere, poslušali radio ali gramofon ali gledali televizijo. Svoje delovanje po sekcijah bi pokazali na prireditvah, ki naj bi bile vsaj enkrat mesečno. To bi bili razni zabavni večeri, tekmovanja - kot oddaja "Pokaži, kaj zanš", "Povej, kaj veš" in druge.

Najprej je društvu potrebno dobro, aktivno vodstvo, saj po navadi sestavlja društvo več sekcij in skupin. Zato je treba delo dobro organizirati, predvsem pa sekcije med seboj dobro povezati.

Jože Omahne - šport:
Telesna vzgoja sega s svojimi koreninami v pedagoško območje najstarejših kultur in zato bi lahko upravičeno pričakovali, da si je pod dletom tisočletij izklesani lik atleta iz Olimpije ohranil svoje mesto v družbeno-vzgojnih prizadevanjih skozi vso človeško zgodovino.

...Športne dneve naj organizirajo dijaki sami, saj so to njihovi dnevi.

Šole morajo postati osnovni činitelj v TU delu z mladino. Morajo postati mesto, kjer se oblikuje pravilno gledanje na telesno kulturo s trajnimi navadami."

Tone Dežman - šport:
Brez sodelovanja v športu si skoraj ne bi mogli predstavljati našega mladinca. Šport naj krepi telo, utrjuje voljo in krepi tovariške odnose. Lahko rečemo, da je šport postal življenjska potreba.

Vse pa ni tako lepo, kakor se tukaj sliši. Kljub temu, da smo v zadnjih letih dosegli kopico lepih uspehov, ki dajejo naši

športni organizaciji ugled v svetu, se pojavlja velika nedisciplina pri naših vrhunskih športnikih. Prav ti športniki, ki bi morali vzgojno vprlivati na novi naraščaj, dajejo slab zgled našim najmlajšim."

Pestra diskusija je pokazala, da se mladina spoprijema s številnimi problemi, ki jim bo kos le, če bo aktivna.

Jure Gartnar

MLADINA V REVOLUCIJI

Ob priliki VII. kongresa LMS je bila v Kranju oddaja "MLADINA V REVOLUCIJI", kjer so mladinci posameznih okrajev tekmovali med seboj. Ljubljanski okraj je zastopala naša šola in sicer dijakinje V. č letnika: Rozman Milena, Šmejc Ivica in Sapov Marička. Tekmovale so v temi - Kulturna dejavnost med NOB - ter dosegle 2. mesto in s tem nagrado - radio "Triglav" z gramofonom in ploščami.

Tovarišicam - tekmovalkam iskreno čestitamo.

NEKAJ O ŠOLSKEM OKTETU

Naš oktet smo sestavili lansko šolsko leto. Med odmori smo se večkrat sestali in zapeli, toda to petje je bilo največkrat dvo ali troglasno. Tako je Jaka Kurat predlagal, da bi pričeli z rednimi sistematičnimi vajami okteta. Zbrali smo se fantje z veseljem do petja; seveda o tehniki petja nismo imeli pojma. Pričeli smo s pesmijo Barčica Fr. Marolta. Do sedaj smo peli kakih trideset pesmi. Prišel je konec leta in trije člani so zapustili zavod. Prišla sta dva nova, toda ostali smo brez vodje. Sodelovali smo na šolskih proslavah, gostovali po manjših krajih: v Kresnicah, na Vačah, v Struževem in v Domu invalidne mladine v Kamniku. Največji uspeh smo dosegli z uvrstitvijo na okrajni reviji Zveze svobod in prosvetnih društev v Kočevju.

Če bi hoteli doseči kaj več, bi morali imeti vodjo, ki bi nas vzgojil pevsko-tehnično in muzikalno-estetsko, vendar je edini dan, ko bi se lahko vsi redno dobivali na vajah, nedelja - štirje člani okteta so vozači. Poleg tega pa se še to leto razidemo. Za slovo bomo zapeli tiste pesmi, ki smo jih najraje peli. Poskrbeli pa bomo tudi, da bo na šoli ustanovljen oktet, v katerem bodo dijaki 1., 2., in 3. letnikov.

Jani Rupnik

Š A H - tudi na turnirjih

Dijaki TSŠ so lani za 29. november organizirali športno tekmovanje srednjih šol. Poleg predstavnikov ostalih športnih panog so bili povabljeni tudi šahisti. Pa poglejmo, kako so se odrezali naši fantje. Igrali so: Klopčič, Žagar, Orešnik in Maver. Njihova igra je bila odlična. Na splošno presenečenje vseh so na tem tekmovanju v konkurenci najboljših osvojili I. mesto. Drugo mesto je zasedla TSŠ, iz katere so igrali: I. kat. Planinc, II. kat. Kragel in dva III. kategornika - Vreš in Vrečko. Od naših imata III. kat. edino Maver in Orešnik. Tu vidimo, da kategorije niso toliko važne kot znanje in pa "zdravje", kakor pravijo fantje. Pokal, ki so ga dobili, je le skromno priznanje našim mladim šahistom.

Po mnenju vseh ima ta panoga na naši šoli še lepo bodočnost. Na tekmovanju, ki so ga kasneje organizirali šahisti Učiteljišča, je nastopalo 8 ekip. Naša I. ekipa je igrala v standardni postavi. Delila je I. - II. mesto s šahisti TSŠ. Zaradi tega je bilo potrebno odigrati še en dvoboj; tega pa so naši fantje izgubili z 1 točko razlike. Tudi tu so bili vseskozi boljši, vendar nam, kakor smo videli, manjka izkušenj. Temu rezultatu je krivo tudi to, da ni bilo v moštvu našega najboljšega šahista Jožeta Klopčiča.

Na tem tekmovanju pa se je dobro odrezala tudi II. ekipa naše šole. Zastopali so jo: kapetan Miha Majerle, Mlakar, Dežman, Jakšič in Drobnič.

Ti rezultati nam govorijo, da je potrebno posvetiti malo več pozornosti tej športni igri na 64. poljih.

Našim fantom pa lahko rečemo: "Kar po taki poti naprej"

Š e f

MALI NOGOMET

Pred nedavnim je bila na rokometnem igrišču v Tivoliju prijateljska nogometna tekma v malem nogometu. Nasprotnik Učiteljišča je bila ekipa Sanitarne šole. V prvem polčasu se naši fantje niso znašli na igrišču in z rezultatom 4 : 3 za goste so šli počivat.

V drugem polčasu pa je sledil napad za napadom naših fantov in kar 7 x so potresli nasprotnikovo mrežo. K rezultatu lo : 5 za Učiteljišče je največ pripomogel Miklič, ki je kar štirikrat presenetil vratarja nasprotnikov.

Franc Brejc

SREDNJEŠOLSKO SMUČARSKO PRVENSTVO

Letošnje okrajno in republiško srednješolsko smučarsko prvenstvo v veleslalomu in tekih je bilo 17. in 18. februarja v Kranjski gori. Na okrajnem prvenstvu je zastopalo našo šolo sedem tekmovalcev, kateri so zasedli naslednja mesta:

veleslalom moški: 19. Janez Podjed
27. Štefan Jakšič
43. Jože Miklič
45. Jože Drobnič.

V tekih je nastopil samo Vinko Mihelič in dosegel lo. mesto. Pri ženskah je okrajno prvenstvo osvojila Barbka Jamnik. Ista tekmovalka je na republiškem srednješolskem prvenstvu osvojila drugo mesto.

Tudi tekačica Elizabeta Reš je postala prvakinja ljubljanskega

okraja. Na republiškem prvenstvu pa je bila sedma.

M.K.

S PZ NA POHORJU

Prvi dan letošnjih zimskih počitnic je 2o nasmejanih obrazov ljubljanskih učiteljiščnikov pozdravilo zasnežene planjave kopastega Pohorja. Vesele nas je sprejelo in nam poleg svojih lepot pokazalo tudi kaj skriva ob vznožju. Ogledali smo si namreč tovarno železniških vagonov "BORIS KIDRIČ". Ko pa se je pritihotapil večer, smo veseli obsedeli v vlaku, ki je leno lezel v Ljubljano.

Želeli bi, da bi nas PZ še večkrat presenetila z organiziranjem podobnih izletov.

Itka

V S E B I N A

1. Beg pred resnico - Jana
2. Prijatelja - Jana
3. Andrej Mihevc - Deklici I., II., III., VII.
4. Mark Weber - Pomlad
5. Odkritje "prave ljubezni" - I.M.
6. Pismo - Anka
7. Otmar Repovž - Iz cikla otroških pesmi
   I.
   Jakova nesreča
   Ura priganja in svari
8. Erna Šušteršič - Na Uskovnico!
9. Pot domov - Milan Jeran
10. Pogovor s sodelavci:
11. Poročila mladinske organizacije na Učiteljišču

a/ Sedmi kongres Ljudske mladine Slovenije končan -Gantar
b/ Občinska konferenca LMS v občini Center - vzpodbudna analiza in perspektive za delo mladine
c/ Mladina v revoluciji
d/ Nekaj o šolskem oktetu - Jani Rupnik
e/ Šah - Šef
f/ Mali nogomet - Franc Brejc
g/ Srednješolsko smučarsko prvenstvo
h/ S PZ na Pohorju.

==========

Napisano v februarju 1962 Resljeva 12 - 2. štev. -4.letnik

Izdaja mladinski aktiv Učiteljišča v Ljubljani, Resljeva c. 12

Ureja uredniški odbor

Odgovorni za:
proza : Ivica Šmejc
pesmi : Jože Sevljak, Pavel Mišmaš
jezik : Magda Rode

Odgovorni urednik : Anita Šolar

Tehnični odbor : Marko Weber, Marko Bajc

Blagajnik : Ivanka Mattijas

Naklada 300 izvodov, cena posamezne številke 30.- Din
Tiska: Mladinski aktiv Učiteljišča v Ljubljani, Resljeva 12.

Izdano v februarju 1962.